

## **Leoš Procházka**

### ***Politika zaměstnanosti z pohledu katolického sociálního učení***

*Posudek bakalářské práce předložené na KTF UK 14. června 2011*

Téma předložené práce zpracovává autor ve 2 kapitolách členěných do 15 odstavců. Práce má 48 stran, obsahuje krátkou anglickou anotaci a přehled použité literatury.

V úvodu autor představuje předmět své práce, kterým je politika zaměstnanosti. Dále uvádí úhel pohledu, pod kterým zamýšlí zvolený předmět zkoumat. Jako úhel pohledu autor volí katolické sociální učení.

V první kapitole nadepsané Sociální nauka církve autor na devíti stranách představuje teoretická východiska sociálního učení církve. Činí tak ve čtyřech krocích. Nejprve v prvním odstavci krátce shrnuje historii formování katolické sociální nauky a zmiňuje v této souvislosti nejdůležitější papežské sociální encykliky, některé dokumenty II. vatikánského koncilu a vydání Kompendia sociální nauky církve. V druhém odstavci připomíná lásku jako výchozí bod sociálního učení a ukazuje na jeho hlavní a jediný cíl - pomoc člověku na cestě ke spáse. Ve třetím odstavci autor rozebírá principy katolické sociální nauky – princip solidarity, společného dobra a subsidiarity. Ve čtvrtém odstavci autor zaměřuje svou pozornost na lidskou práci a zaobírá se jejím významem pro člověka. Zdůrazňuje přitom její dvě roviny – rovinu subjektivní a objektivní.

Třebaže první kapitola není nikterak obsáhlá, podařilo se v ní autorovi dostat svému úkolu stručně a srozumitelně představit teoretická východiska sociální nauky církve.

Druhá kapitola tvořící stěžejní část práce je nazvána politika zaměstnanosti a pojednává v 11 odstavcích a na 27 stránkách o konkrétních oblastech této politiky. První odstavec definuje pojmy souvisící se zaměstnaností (resp. nezaměstnaností) s cílem vytvořit si pojmový aparát pro další kroky. Druhý odstavec představuje politiku zaměstnanosti jako součást sociální politiky řešící problémy na trhu práce, resp. snažící se předcházet vzniku těchto problémů. Ve třetím kroku se autor zaobírá individuálními a celospolečenskými důsledky nezaměstnanosti a ve čtvrtém kroku uvádí nezaměstnanost jako makroekonomický faktor hospodářské politiky vedle ostatních makroekonomických faktorů. Zmiňuje zde jejich vzájemnou vazbu a okrajově se dotýká jejich vzájemné konfliktnosti. Citovaný pojem „magický čtyřúhelník“ by však bylo zapotřebí hlouběji objasnit.

Pátý odstavec je věnován mzdě a pojmu blahobytu. Objevuje se zde termín „spravedlivé mzdy“, který autor rozsáhle rozebírá. Současně zde autor vstupuje na pole konkrétních dat, když si na základě požadavku sociální nauky církve „umožnit člověku dosáhnout takové úrovně blahobytu, která je nezbytná k jeho plnému rozvoji“ klade otázku, jak vysoká by měla být částka, jež v průměrných podmínkách České republiky umožní plný rozvoj člověka, resp. rodiny. Autor ve třech modelových případech proti sobě staví

příjmy rodiny se dvěma dětmi a jejich konkrétní výdaje. Tento krok patří k pozitivům předkládané práce a je pozoruhodný.

Šestý odstavec pojednává o minimální mzdě a o její roli garance minimální důstojné výše odměny za vykonanou práci. Snad až příliš stručný sedmý odstavec zmiňuje význam odborů, ale i nebezpečí, která jsou s jejich působením spojená. Osmý a devátý odstavec se zabírají aktivní a pasivní politikou zaměstnanosti a některé její nástroje nahlíží pod zorným úhlem katolické sociální nauky. Předposlední odstavec poukazuje na příkladu americké zkušenosti na vliv dobové a místně podmíněných zkušeností na utváření sociálního učení církve. Poslední jedenáctý odstavec závěrem zmiňuje globalizaci a širší chápání pojmu práce jako nové momenty, které ovlivňují politiku zaměstnanosti zejména v posledních letech.

Předkládaná práce svědčí o znalostech i rozhledu autora a dokládá jeho orientaci v dané problematice. Zpracování tématu však evokuje dojem, že větší kvalitě práce by prospělo více času a pečlivosti. Na mnoha místech jsou formulace poněkud neuhlazené a je zřejmé, že nevybyl čas na důkladnou kontrolu textu (např. str. 32 „Příčiny nezaměstnanosti jsou velice komplexní, jak budou dále nastíněny týkající se cyklické i přirozené míry nezaměstnanosti“ .... „jako úvodní myšlenku, z které je potřeba vycházet, je neredukovat práci jen jako na výdělek, ale také jako na podmínku osobního rozvoje členů společnosti“). Práce vykazuje mírné nedostatky v používání interpunkce (např. str. 34 „vzděláním, jsou“, str. 40 „zakotvení byl“, atd.) Rovněž grafickou úpravu textu by bylo možné na některých místech vylepšit (např. str. 18 – odstavec popisující dělní obyvatelstva na ekonomicky aktivní a ekonomicky neaktivní obyvatelstvo).

Celkově však lze práci doporučit k obhajobě. S ohledem na uvedené nedostatky navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

V Praze 28. 8. 2011

  
Dr. theol. Petr Krížek